

Shri Raghunatha Temple MSS. Library,
JAMMU

No. ३८६
घ

Title गीत गोविन्द टीका "अनूपोदयः"
(१-२ सर्ग)

Author अनूपभूषतिः

Extent १ पत्र Age _____

Subject काव्य

गीत गोविन्दः सटीकः

३८६

१५ मार्च

गीता गोविन्द टीका

वृत्ता काव्य २

मेघैर्मेघुरन्तर्वदन्तुवः श्यामास्तमालकुम्भैर्नक्तंभीरुस्यैवमेवतादिमुंशधेगहंप्रापय॥
इत्यनेनानिदेशात्प्रलितयोः प्रत्यध्वकंजुमुंशधामाधवद्योजयति यदेनाकूलेरहेः केलयः॥१॥

[illegible]

इसानी सकलतनमगोरमंगाररसगर्भभगवलेतिवर्णवप्रधानंकावकतिप्रतिजानीतेवादेवोति। वायुपायादेवतायाःसरस्वत्याश्चरितेनप्रसार
माधुयीदिगुलसपललोकोत्तरस्यरचनाकृपेणाचित्रितचित्रस्तजोतयस्यतस्यसज्जगतादृशदिग्दृशोतज्जामयः। तथाभूतचित्ररूपसकयस्य
भर्तृसुदर्शनत्वेनतानावर्णमयत्वनवगोदेवताचरितस्यविश्वहेतुयावर्णककवित्वस्यधननिधानत्वेतस्मकेलिचर्णनादिनोभवतायहादितेनवि
श्रामस्थानत्वेचित्रस्येति सज्जतेन निरूपितं गुरुमपेति विधानं स्वेमं दितं भवतीति ध्वनिः पद्मावताः स्वपत्न्याः चरणयोश्चारेण न नर्तनेन च कवतीसा
वर्गो मद्रवसदानं मयत्वात् अथवा पद्मावताश्चरणेन न सचलनेन चारणानां गानावकवतीव चारणस्तु कुशालयोः नरताइत्यपिन गद्ययथा।

(2)

वादेवताचरितचित्रितचित्रसज्जापद्मावतीचरणचारणचकवती। श्रीवासुदेवरतिकेलिकया समे समेतं करोति जसं
देवकविप्रबंध॥२॥ यदि हरिस्मरतो सरसं मनो यदि विलासकलां सुकुतहलं मधुरकोमलकांतपदावलीं शृणु
तदा जयदेवसरस्वतीं॥३॥ वाचः पल्लवयस्युमापति धरुः सेंदमं मुदिगिरां जानीते जयदेव एव शराः श्लाघोः सुकुतहलं

केचित्तु पद्मावतालस्याश्चरणयोश्चारेण न मेवनेन (कुते॥ शृंगारोत्तरसममेयरवोराचायं भवद्वनः स्पर्शकोपिन विभ्रतः प्रतपरो धीयीकावस्माप
चक्रवर्ती हजेव निरपेक्षः॥ अथवा पद्मावती च जलस्यः सरसलस्यारावकत्वेन धारिचः। अथवा चित्रः सविद्यया शृंगाररस प्रतिबंधकः वा दित्वा हः श्रीक
सुदेवरतिकेलिकया समेतं श्रीशार्ङ्गपालस्य वासुदेवः श्रीकृष्णस्तयोः रतिपुत्रुरोपुयाः के लयो लालास्तो सा कथया समेतं। इव केलिपरीहासाः श्रीजला लाचनेमं चेत्तम
रा एतद्विस्मयाविनोपि बुद्ध्या विषयकैरणा देवमुक्तिः। जयदेवकविः प्रबंधग्रंथकरोति अथ स्वनामनिबधुः कीर्तयः। तथा हि सति स्वर्गाभवतियथेन्द्रधाम्ना दीनामिति
स्पष्टमिति हासपुराणादिषु॥२॥ अथ कविः जिज्ञास्य प्रयोजनमाह यदिति। हे सज्जनवर्ण यादृशः कृष्णस्य स्मरतो मनः सरसं सरागं शृंगारो विषेवाधे शृंगारो देवद
स इति मरः। यदि च विलासाः स्त्रीणां सुखारम्भायिनावजाः क्रियाः कलाश्रवः पारिस्ता सुकुतहलं मलाला आरुपेणोमः। तदा मधुरा भर्तः कोमला शृणुतः अतएव कांता ममोत्ताप
दानावाली परे पदायस्याः सां जयदेवस्य सरस्वतीं शृणु॥३॥ अथ स्वकाव्यस्योत्पत्तिं दर्शयति। वाच इति उमापति धरुत्तमाकाविः वाचोवचना निके वलं पदं कवयति पल
वति कोमलतया करोति निर्वर्त्तयति न करोतीति। गीतं अंगार्यप्रपलादस्य काव्यस्यावरत्नमिति ध्वनेतं तदुक्तं। यदि चिन्ता चित्रमवगम्यत्वरं स्मृतामिति कथं पुनरचिन्ता
वर्त्तनेयावता सा विशेषणानां निरुद्धतस्य विशेषणयोगेनेति तयोमाद एवं वर्त्तयति। वपापुस्येव वर्त्तनेनेति योगस्तदणि अवरत्नः गीतस्य चाक्रिया विशेषवचनत्वान्न द्रव्ये

नवेति तव करणवकमलवनं श्रेष्ठकमलपुष्पमिदं विनयेन तस्मिन्नेव काले काले नरकमलसर्वनिपातः। अद्भुतं आश्चर्यकारकं शृंगं जयभागीयस्य विषालोत्पद्यो
श्रागेष्टं गम्यादिति विद्वः। अद्भुततमेवाह दलितोत्तरिता हिरण्यकशिपा इत्यस्य तनुः शरीरं तदेहयोरपितनुरित्यमरः। अन्यत्र भ्रमरेण कमलं दल्पते इत्युपरी सेना श्रयं मिति
भावः। अंगानां मकरंदप्रभादिना कमलेन तस्मिन् इत्युभयमेव विहारितवदित्यपि इत्यपि वदति। ॥ छलयसीति अद्भुतवामयति इत्यत्र जयप्रमाणपेक्षया विपरीतमाचरेत इत्येतादिति
गिज्ञातान् धादिवादिभ्यः। विक्रमणे पादविस्फेसति बलिदेयं छलयसीति संप्रत्ययाचनेनेति शेषः। अद्भुतं विद्वद्विज्ञेयं पदं न रत्नरेण तद्विघातविहारितब्रह्मा
शक्तिर्न तेन गंगा रूपेण जनेन जनितं संपादितं जनानां पावनं पावित्र्यं येन अद्भुतत्वे हेतुगर्भमेतद्विषेण इतरेजनापेक्षया ल्यप्रमाणेन भ्रूलोकस्थितेन च ब्रह्मा इत्यनेन
यनात् अत्र धर्मात्मनो बले दबध्यत्वाच्छूनमेवोचितं मिति छलयसीत्युक्तं ब्रह्मवर्ते स्म। ब्रह्मवर्तेन जगद्द्विपदच्छेदेन या आनृते पथे चरत्यभुविर्न बाल्यइति नराणां
तद्विहारितब्रह्मा इत्यनेन कथापि भागवते पंचमस्कंधे द्रष्टव्या

तव कमलवरेन खममुतशृंगं दलितहिरण्यकशिपुतनुभृंगं ॥ केशवधृतनरहरिरूपयुजगदीशहरं ॥ ७ ॥ छलयासि विक्कमणे बलिमद्रु
तवामन ॥ पदतखनीरजनिजुनपावन ॥ केशवधृतवामनरूपयुजगदीशहरं ॥ ८ ॥ क्षत्रियरुधिरमये जगदपगतपापं रूपयसिपयोसि शान्ति
भवतापं ॥ केशवधृतगुणतिरूपयुजगदीशहरं ॥ ९ ॥ बितरसि द्दिगुरणे दिक्पतिकमनीयं दशमुखमौलिबलिरमणीयं केशवधृतरघुपातकं ॥ १० ॥
बहुमिवपुषि विशदेव सनं जलदाभां हलहतिभीतिमिलितयमुनाभं केशवधृतहलधरं ॥ ११ ॥

[illegible]

अतएवरमणीयं सुखं ।

उपहारं

तद्वशाभायस्यतादृशं बहसिधारयसि एव हि ज्ञानताद्विषु कथा कथा विद्वत्तवो

संप्रतिप्रार्थयते न वेति। नयं न क्तास्तव चरणे। पदं प्रिश्चरणे स्त्रिया मिमरः। यतिना इति भावः। किंच प्रणतेषु स्मात्कुशलेन कल्याणं कुरु। श्रीति। श्रीयुक्तस्य जयदेयनात्कवेर्हंसं निरुद्धं मंगलं कल्याणसाधनं उज्ज्वलदोषरहितगीतगानं यस्य तत्तुष्टुहो हर्षो नूकुरुते मुत्पतिः प्रमदो हर्ष इत्यमरः। अत्र भरतः। शं कितं श्रीतमुत्तिक्तमयत्कमनुनासिकं। काकत्तर शिरः कं पु तथास्यान विवर्जितं। आकृतं तालं। नं चगीतदोषान् विदुर्धुधा इति। अत्र प्रतिपत्त्याः लक्षणायां धरयोस्तनयो स्तटी प्रातस्तस्याः परिचरनेन लंगं यत्काशमीरकाशमीरेदशाप्रवेकं सरते नमुद्रांजाता अस्य बुध्तिः। तारकादिवोदितं। अथ कुकुमेकाश्वरजन्मनि शिरवमिहानरः। अतएव बुध्तिः प्रकटीकृतोऽनुरागः स्तोत्रयत्नादश्रमिव अतः समावेशेनावात्कुकुमया जनेन बहिर्निःसृत इवेति भावः। रेवतुर्बिहस्तयोऽनुरागः कामस्तुतिनितेन रवेनायासं न स्वदावनायमेन नानादृशा प्रवाहाय यो यो निर्दिष्टः स्वेदः स्यादिति मरः। अतएव चरितेन कोशरीरस्य शुद्धये पित्तेदं बंधो धानुशयो ग्यत्वं आख्यात। एवं अतमं धुत्वा कोदस्य सूरनः एतान् नृणां दिवात्कृतं त्रिलुः। तस्य श्रीकृष्णस्य उरो वक्षःस्थले बुधो वत्सं च वक्षश्चैव मरः। वः पुष्पावः। तानो प्रियं अनु रूदयतु एलीकरोतु। अनेन लक्ष्म्यो सफलं गगकथनोन्नायकस्य सहाय्यरूपेण नायकं कुरु। अतः। अत्र मरितेन। योगो रवेन यं प्रेमसंभाव्यं वयोविति। नमु

तवचरणेपतितावयमितिभावयएकुकुशलंप्रणतेषुनय॥१॥अजियदेवकवेरिदंकुसुतमुदएमंगलमुञ्चलगतंज॥१॥प
नापयोधरतटीपरिरंजलनकाश्रीरमुद्रितमुरोमधुसूदनस्य॥व्यक्तानुरागमिवखेलदंगरेखेदस्वसंयुद्धरमनुप्रयतु
प्रियंवः॥१॥वसंतेवासंतीकुसुमसुकुमारैरवयवैर्भ्रमंतीकांतारैर्बहुविहितकृष्णानुसरणांअनंदकंदर्पांज्वरज
नितचिंताकुलतयाविलहाधाराधारासरसमिदमूयेसरचरी॥२॥

(Faint handwritten Devanagari script, likely bleed-through from the reverse side)

[illegible]

विपुलेति विपुलाः प्रचुराः पुनका रोमोक्तमायत्ताभ्यां पक्षवक्त्रकोमलाभ्यां भुजाभ्यां वलयितं वेष्टितं वक्त्रवपुवति सहस्रं येन गोवेगोपातनो संख्योपुगाग्रावल्गवाह
 त्वर्थः अत्र वनपितृमित्रेन अत्र तया तासां वनमात्रनवगालिगनमिति धनयति करचरणेति करचरणे च उरश्चने वा समाहारः करचरणे रत्नस्मिन् तन्मात्रा
 लीनागणामत्र तादृशानां भूषणानां प्रणिगणायुक्तानां भूषणानां प्रतिमप्यमपरगोपा समासो वा नेवा किरणे विभिन्ननमित्तमंधकारो येन एतेन प्रथमाभिज्ञादेयरीषा
 षण्किरणैरुद्योते सति लज्जायां पुरावर्तमानां मातृवत्प्रतापं च संकृतवान्येन साणामपितं प्रममनो नाविसरतीति ध्वनितं ॥ न जदति जवदपटलं न सज्जल
 मेघसहस्रं न च लज्जा च लतः मेघसचलनवशाच्चलत इंदोर्विनिंदकस्तच्छोभाति शापी चंदनस्य तिलकं मण्डलाकृतितिलकं यत्र तादृशं ललाटं यस्य अत्र
 मेघतुल्यस्य हस्तस्यानदातिरेकाच्छिरोघ्राणेन चंदनतिलकस्य चलसंभवतीति तथोक्तं पीनेति पानस्येमां सलयोः पयोधस्योः स्तनयोः परिसरस्य पयंतं
 वः मर्दनैर्निर्दयहृदयकपाटं कपाटवाहस्तं हस्तं हृदयं यस्य ॥ ५ ॥ माणिमयेति माणिमयेन विवृतीभ्यां मकराकृतिभ्यां मत्त एव मनोहराभ्यां मंडितो मत्त कश्चि

8

विपुलपुलकभुजपक्षवक्त्रवपुवतिसहस्रं करचरणोरसिमाणिगणभूषणकिरणविभिन्नतमिस्रं ॥ ५ ॥ न
 नदपटलचलदिंदुविनिंदकचंदनतिलकललाटं पीनपयोधरपरिसरमर्दननिर्दयहृदयकपाटं ॥ ५ ॥ माणिमयम
 करमतोहरकुंडलमंडितगंडमुदारं पीतवसनं मुनिमनुजसुरासुरवरपरिवारं ॥ ६ ॥ विशदकंदंबनलेमिलितं कले
 कलुषमयशमयंतं आमपिकिमपितरंगद्वनमनुगतं गद्यग्रामनसारमयंतं ॥ ७ ॥ श्रीजयदेवनाणितमिस्मि सुंदरमो

तौ गंडो कपोतो यस्य उदारं दानमभ्युपपाते अतथा च प्रियभाषणं स्वजने वपरे वा ॥ ६ ॥ नमो भूरिपुरुषां हरिचरणस्मरलं प्रतिसंप्रतिपुण्यवना
 पितृदोषार्थमिति सानिद्युकोत्तर्कगुणपुक्तं अत्र रसिधनयायाचितं तत्सर्वमेव प्रतिपाद्यते अत्र जस्मर्थे तेति ध्वनितं पीतं वसनं यस्य अनुगतं आश्रितं तमेन पोषाया
 यामनुजाभ्रवर्षेन्यादकः सुरादं दयोः सराः प्रसादयस्त एव पराः श्रेष्ठाः परिवाराः परिजनाधस्या परिवाराः परिजने इति विचित्रमकाशः ॥ अनेन तेन रविप्राधिगतं
 स्वाभिमतकलेः सतन संयत इति तस्योदार्कपुक्तं ॥ विशद इति विशद इति ॥ ६ ॥ कंदं वस्यतः नललेमिलितं संश्रितं तित्तं कनेर्गुगस्य धकः कंदं वाप
 तस्वमयशमयंतं अथवा कलेः प्रगायकलसास्यमयं सुसन्निवितं कश्मलं चाह कलिः शमयंतं मित्यर्थः ॥ किमप्यत्रिबं नीयं यथा स्यात् पात रंग इवाचरन् अनेन गेहकामो
 यत्र एतादृश्यादृश्यामनसा च मामपिरमयंतं तं रंगदिने सर्वप्रातिपदिकेभ्यः किं वा यत्कथं इति किं वता च्यता ॥ ७ ॥ श्रीति श्रीमता जयदेवेन भाषितं एतद्व्यक्ति सुंदरं

विपुलपुलकभुजपक्षवक्त्रवपुवतिसहस्रं करचरणोरसिमाणिगणभूषणकिरणविभिन्नतमिस्रं ॥ ५ ॥ न
 नदपटलचलदिंदुविनिंदकचंदनतिलकललाटं पीनपयोधरपरिसरमर्दननिर्दयहृदयकपाटं ॥ ५ ॥ माणिमयम
 करमतोहरकुंडलमंडितगंडमुदारं पीतवसनं मुनिमनुजसुरासुरवरपरिवारं ॥ ६ ॥ विशदकंदंबनलेमिलितं कले
 कलुषमयशमयंतं आमपिकिमपितरंगद्वनमनुगतं गद्यग्रामनसारमयंतं ॥ ७ ॥ श्रीजयदेवनाणितमिस्मि सुंदरमो

पञ्चरत्नगणायामाविशितयाधिकांशेन कृतेपरिचयः।
धर्मकस्य। वि. २५। साजपामनेन शिवायाने परिचयः।
धर्मकस्य। वि. २५। साजपामनेन शिवायाने परिचयः।

रत्नातीशधापापवेतः स्ववशं नास्तीति वदन्कृतपरिहसमापिकुसंममनोऽस्मरतीत्युक्तेर्धेतेनुमाह गणतीति युवतिष्वन्यगोपीषु चलत्तमेव दमानत्तमेव प्रतएव विहारी
स्मिमाविनोपुनः पुनर्विहरणशीलोभावीक्षेपलिकिः। एवंभूतेनिकुलेपुनरपिमेमनः काममभिलाषं करोति तत्किकं करोमि। कामवेहेतुं तं रमयिष्ये। तस्य गुणग्रामं सौ
दर्यादिगुणसमूहं गणयति। शब्दादिपूर्वोद्धं देयिग्रामं प्रमदः। कामः को धेइति धात्वन् साराग्रामः को धः। तं भ्रमादपि नेहतेन करोति किं कृतं त्रहेतुः परितोषं
वहति दोषं च विहारे विहृतिं चित्वांगना साकुरुपेवैराग्यहेतौ सति तदनुत्तराविशेषोक्तिरनंकारः। तदुक्तं विशेषोक्तिर
स्वदेवकारणेषु फलवच्चरति। स्वावसरणरूपमनुरागहेतुं विनाप्यनुरागकथनादिभावनापि विनायनाविनापि स्यात्कारणं कार्यतन्मचेदिति तत्कृष्टाणक
गणयति गुणग्रामं नाम भ्रमादपि नेहतेयवहति च परितोषं दोषं विमुचति इतरतः। युवतिषु चलत्तमेव कले विहारिणि मां वि
नाफुतरपि मनोवार्त्तं कर्तं करोति। करोमि किं। निवृत्तमिदं जगद्गताया निशिरहसिनेलीयवसंतं। चकितविलोकिता
सकलादिशारतिरुभसरसेन वसंतं। सखि हे केशिमथन मुदरं रमय मया सह मदनमनोरथभावि तया सविकारं।
प्रथमसमागमनात् ज्ञातयापदुचादुशतेरनुक्तां मृदुमधुरास्मितभाषितया शिथिलीकृतजघनदुक्तां। किं
लयशजनानिवेशितयापदुचमुद्रता चिरमुरसि प्रमेवशयानां कृतपरिचयं नृपय च वनयापरिभ्यक्तताधरपाती॥३॥
रत्नातीशं दिताशधासखीमाहा निवृत्तेति निवृत्तमेकांतयत्तिकुंजगृहं नगरं तत्र गतया निवृत्तरहकांतमिति धरति। चकितं यथा स्यात्तथा विलोकिताः सक
लादिशोषया मदनमनोवार्त्तं कामविहारे सखि। यद्येकाननुक्तभावा रसारव्यसंज्ञातोयस्यां स्तादृशमया सह निशिरात्रोरहस्येकांते संकेतितस्य नेत्रिनी
यवसंतं रते मेरिभसेवे। सावित्युक्तेवरसेन मृगादोष्यनहं संतं कीशं काजक्षेपा। तारकादिलापितं च। सखि सुतपास्मितमपि मामिधनं पश्यतीति
स्वात्मप्रकटनाधीह संतं। शिवायाने परिचयः। युक्तं केशिमथनं तन्नामोदानवस्य तारं विकारोमानसेभावस्तत्सहितं यथा स्यात्तथा रमया सविकारमिति कृष्टावि
शेषाणां वा भ्रमोदायमित्यनेन तत्प्राथितं न वश्यमसोदास्यतीति वदितं। केशिमथनपदं च सामर्थ्यापनाय तत्प्रयोजनं च निःशंकं के निप्रतिपादनमिति।
भ्रमगतिपूर्वः पादोशधाविशेषात्तरस्तु कस्य स्थितिबोध्यं। प्रथमेति प्रथमसमागमनकृततसा निधेन ललितया मृदुकोमलं मधुरं तादृशगुणयुक्तं स्मितस
हितभाषितं यस्यास्तयापदुचादिकाप्रसादनं तन्नामोदानवस्य तारं विकारोमानसेभावस्तत्सहितं यथा स्यात्तथा रमया सविकारमिति कृष्टावि
५ गीते स्यात्समानयोगादरागकृता। चोदुनरिष्योक्तिः। तदिति रत्नमाणा। नातातः। २

अनसनिमिषितलोचनया पुनकाया ललितकपोली अमज्जलसिक्ककलेवरयावरमदनमहादतिनोली ॥ ५ ॥ कोकि
लंकनरवकृजितया जितमनासिजतं विचारं अथकुसुमाकुलकुलमानखलिवितघनस्तानभारं ॥ ५ ॥ चरणरणित
माणिनपुरमापरिहरितसुरतवितानां मुखरविश्वरूपमेखलया सकचग्रहचुंबनदानं धारतिसुरवसमयरसा
लसयादरमुकुलितनयनसरोजं निस्सरुनिपतिततनुतनयामधुसूदनं मुदिनमनोज्ञं ॥ १ ॥ श्रीजयदेवभाणितमि
प्रयेण ॥ परिहरितसुरतवितानं रतिविस्तारयेनाकचग्रहेण केशग्रहेण सहैवमनिशयमधुरिपुनिधुवनशाली सुरवमुकुलितगोपवधकैथितवि
तैवचुंबनदानं यस्या एतदपि विपरीतरतोद्योतकं न दुर्लभं ॥ अगरेचुंबनं कोयं पुंसो जितसर्वकं ॥ विपरीतरतेनार्याः सकचग्रहचुंबनमिति ॥ ५ ॥ अनिसुखेति रतिसुख
समये सुरतमुखप्राप्तिकाले लोकोत्तरकाष्ठीप्राप्तोयः सौभाग्यं गच्छेत् ॥ अरसस्तेनारससया जालस्य युक्तपा ॥ ५ ॥ अतएव निस्सरुजसम
र्थनिपतितः ॥ ५ ॥ किं सयशयनेन नुबलनालतासदृशशरीरयस्याः ॥ अनेन सुरतीतसमयुक्तः ॥ न दुर्लभं ॥ अंगे स्वेष्टश्च यत्नं च केशवस्यादिसं वृत्तिः तातेत्युतिमु
खेनायाः केविरामेच्छचक्रायनइति नन्वभिसारेविघ्नबाहुल्यात्कथमेतावान् ॥ क्रियाकलापः संप्राप्यतायंत आह मधुसूदनमिति निस्सरयतीति सूदनः नंघादिवा
धुः ॥ मधोस्तान्नामोदयस्यसूदनइति वषट्प्रसासः ॥ भेदेन तादृशं देवं संहितयतो भिसारविघ्ननिवारणे कियत्तत्रमद्विभावः ॥ इदमनोज्ञमिति वृत्तिः अत्यन्त
स्मितायां विलोकनादिना पुनराविर्भूतकाममित्यर्थः ॥ एतद्वैवर्ण्यायनेन अवसाने पिचप्रातिरूपचारे रूपस्कृता सावेमनकथायोगे रतैर्जनयने परममिति ॥ ५ ॥ यंचन
यिकाउल्लङ्घितेयुच्यते नैवागतः समुचितेष्टपिवासरेषु प्राणेष्वरुच्यते ॥ यद्यपि यद्वैवर्ण्यायनेन अवसाने पिचप्रातिरूपचारे रूपस्कृता सावेमनकथायोगे रतैर्जनयने परममिति ॥ ५ ॥ यंचन

